

МАГІСТЕРКА ~~ЧЕКАЄ~~ БАКАЛАВРІВ

28 червня цього року нашу Академію чекає тепер вже чергове свято - мантиї бакалаврів одягнуть ті, хто чотирьох роках тому став «гуманітарієм», «природничником» чи «суспільником». Що робити з дипломом (точніше, навіть з двома), куди спрямувати зусилля? Дехто з сьогоднішніх четверокурсників вже вирішив: продовжувати навчання в рідних стінах, в рамках однієї з магістерських програм. Проте, що є сьогодні «магістерка»? інформацію щодо цього люб'язно погодився надати проректор НаУКМА з магістеріуму Григорій Михайлович НЕМИРЯ. Отже, на сьогодні в НаУКМА існує 9 дворічних магістерських програм: «історія, теорія літератури та компаративістика», «історія та теорія культури», «історія філософії»,

«Всесвітня історія» (Львівський національний університет імені Івана Франка) та «Рівняльна поведінка» (Львівський національний університет імені Івана Франка) нижчі 3-10 років із урахуванням «Соціологія» (Львівський національний університет імені Івана Франка) та «Економічна теорія» (Львівський національний університет імені Івана Франка) два визнаються перехідні-політика». Зараз в магістерії, передбачається актив-ріуму навчається, а в інших навчальних програмах, які в магістерії, більше 100 навчальних курсів. Передбачається, що у 1997 році кількість студентів магістеріуму становитиме 350 осіб. До того ж, планується відкрити ще одну програму підготовки магістрів: «Біологія».

Однак, магістеріум не може розширюватись безмежно. Критерієм підтримки заочаття нових чи розвитку існуючих програм має бути здатність Університету забезпечити якість навчання. Тому зараз магістерські програми перебувають у стадії вироблення пріоритетів - спільного поділу стратегії розвитку. Магістерські програми повинні мати певні особливості, буде розвиватися інституційна якість тощо. Буде створено мінімально необхідні передумови для подальшого розвитку магістерських програм НАУКМА з тим, щоб вони стали кращими в Україні і відомими й авторитетними в інших країнах.

На шляху до здійснення цієї політичної мети стоять два проблеми, що потребують вирішення вже найближчим часом. Звичайно, чимале місце посідає

ання фінансування. Для забезпечення якості викладання (включення найкращих викладачів) і «стимулювання розвитку пріоритетних напрямів інфраструктури «магістеріуму» керівництво магістерки має вести «випереджаючий пошук» бюджетних і позабюджетних (гранти) коштів. Планується також продовжити комплектування фонду бібліотеки магістеріуму (Староакадемічний корпус), відкрити комп'ютерний клас для студентів магістеріуму, довідатися кафедри, що беруть участь у програмах, необхідною для технікою (комп'ютери, принтери, м'ксероксати). Задля підтримки якості навчання буде збільшено кількість викладачів на магістерських програмах, до консультативно-консульта-тивного рад буде залучено відомих іноземних

фахівців. На рівні нормативної бази передбачено завершити розробку і впровадження необхідних документів для подальшої інтеграції магістеріуму в університетську структуру. Нарешті, ведеться «тісна співпраця з ключовими особами, відділами в Міністерстві освіти» для підготовки до успішної акредитації. Більше того, в 1998 році на базі відповідних кафедр, що беруть участь у програмах, планується відкрити аспірантури.

Отже, Магістеріум НаУК-МА обіцяє перетворитись на потужну науково-академічну структуру. Сподіваймося, що робота в цьому напрямку буде успішною і у студентів виникне ще одна нагода пишатися своєю Alma Mater.

Підготував Ростислав
ПАВЛЕНКО

Наближається Великдень.

Гамірно і людно
Надворі сьогодні:
Що таке?
Це свято
Йде до нас у дім:
Світле Воскресіння,
Свято Великодня,
І привітно кажемо
Людяч ми усім:
- Він воскрес!..
Гей, забудьмо горе,
В злагоді живімо,
В злагоді живімо
Всі віки й часи;
Світле Воскресіння
Разом восхвалімо,
Хай летять у небо
Наші голоси:
- Він воскрес!..

Наближається Великдень. Найурочистіше й найрадісніше свято для християн, свято, яке дає нам надію, що через віру в воскресіння Ісуса Христа й ми воскресемо, й одержимо вічне життя. Великдень - це свято радості для всіх: і для дітей, і для дорослих, і для живих, і навіть для

мертвих. Бо коли Христос воскрес, то цим Він переміг смерть і диявола. І ми тепер упевнені, що всі люди силою Його воскресіння воскреснуть. Свято Великодня стверджує нас у вірі, що життя людське не обривається, мов нитка (є навіть народна загадка про рід людський: «Що народилось і не вмирас?»), що воно сповнене глибокого змісту й значення. У Воскресінні Христовому - джерело неосяжної радості, до якої ми маємо бути причетні усі. Свято Христового Воскресіння багате своїми різноманітними й величними Богослужіннями, а також церковно-народними звичаями й обрядами, витоки яких сягають іще дохристиянських часів. Так, сама українська назва свята Пасхи - Великдень - походить від дня вшанування великої язичницької богині Лади - Велик-День. Саме з цим святом пов'язане воскресіння природи навесні. Цього

дня звичай велить забувати всі незгоди, прощати кривди та образи,- адже як у природі, так і в душі має панувати Лад.

... Писанка - мов пісенька.
Паска - наче казка. Коти-
ків-воркотиків Золотиста
в'язка.

Свічечка - мов річечка.
Вогник - наче човник. Спі-
ва - не наспівається Кві-
тень-невгамовник.

З язичницьких часів до нас дійшов і чудовий обряд фарбування та розписування яєць. За легендою, найперше яйце мало в собі не жовток із білком, а зародок цілого світу. Коли ж, опікуване Любов'ю, воно дозріло, з нього народився Всесвіт. Із символом яйця, яке є початком нового життя, асоціюється відродження природи навесні. Пізніше, після прийняття християнства, виникло чимало легенд та переказів про писанки та крашанки, пов'язаних із іменами Богоматері, Христа й Ан-

тихриста, дванадцяти Апостолів, святих та ангелів. Але про які б події вони не розповідали, зміст їхній лишається один - Світле Воскресіння. Неможливо уявити собі Великдень або великодній стіл без писанок та крашанок. Ними обмінюються, їх дарують, ними грають у різні обрядові ігри. Дівчата, щоб мати гарну вроду, вмиваються водою, в якій лежала крашанка. Мальованим яечкам приписують magiczną силу відвертати хвороби та нечистих духів. Як із мертвої шкаралупи яйця з'являється нове життя, так і Ісус Христос вийшов із гробниці до нового Небесного життя. Тому недарма червона крашанка є символом нашого спасіння через кров Ісуса Христа. Свято Воскресіння відбувається навесні, коли оновлюється природа, й земля вкривається зеленню та квітами. Радістю свята пройняті всі: і люди, й дерева, й трави, й

навіть Сонце: адже з давніх-давен існує в Україні повір'я, що на Великдень «Сонце грає». Із цим пов'язаний іще один дуже цікавий і дуже важливий звичай. Зранку на Великдень, до схід сонця, люди відчиняють вікна й відслоняють фіранки на вікнах, тобто відкривають шлях до своїх осель чародійному промінню великоднього сонця, що, за народними віруваннями, приносить у дім щастя і здоров'я. Тож давайте й ми відчинимо вікна наших сердець назустріч Весні, назустріч Сонцю, в чиєму сяйві розквітнуть барвисті квіти Любові, Віри та Добра. Пробачимо одне одному всі образи й житимемо в мирі та злагоді. І нехай свято Великодня, свято пробудження природи й відродження душі, стане найчарівнішим дивом для нас усіх, найнезабутнішим моментом у нашому житті!

Це була Наталія Науменко.
ЩАСЛИВИХ ВАМ СВЯТ!

Приємна новина, панове спудеї!

Навіть самі страшні та жахливі сесії не можуть вибити з наших рядів по-справжньому творчі та обдаровані особистості. Доказом цього може служити той факт, що в стінах нашої Академії з'явився новий театральний гурт. І не просто з'явився, а навіть зумів заявити про себе на повний голос. Мова йде, звичайно, про театр англійської драми та комедії, адже багато з нас пам'ятають їхню

виставу на день святого Валентина. І ось знову вони вирішили порадувати нас своєю цікавою грою, і ми стали свідками їх квітневої прем'єри фрагменту з «Приборкання норовливої». Свій творчий відлік цей колектив розпочав минулого року, поставивши «Ромео і Джульєту» мовою оригіналу. І цього року вони не відступили від класичної шекспірівської теми, звернувши свою увагу

на фрагменти з «Приборкання норовливої». П'єси викликали інтерес як у самій Академії, так і за її межами. Крім того, у творчих планах театру повна постановка «Приборкання норовливої», можливо ще й «Отелло» чи інших творів англійської класики. За словами одного з організаторів театру, ці вистави могли би стати початком особливого свята в Академії - свята англійської мови та

культури. Можливо цю ініціативу підтримає і адміністрація НаУКМА та допоможе в становленні нового колективу. Адже все це існує лише на ентузіазмі організаторів та учасників, навіть костюми актори змушені шукати самі. Немає потреби нагадувати, що такі заходи сприяють піднесенню іміджу Академії серед вузів Києва, і саме тому таке свято нам не завадить.

«Нагодуй мене, з'їж мене, зроби мені боляче, допоможи мені...»

«Нагодуй мене, з'їж мене, зроби мені боляче, допоможи мені...» — кричить один чоловік у стінах академії, а точніше, в Центрі сучасного мистецтва Сороса. І ніхто не вживає відповідних заходів. І не потрібно, бо це учасник та експонат виставки «Уздовж кордонів», яка зараз експонується в Центрі. Своїми враженнями про виставку з вами діляться спудеї НаУКМА.

Настя — Мені подібні виставки дуже подобаються. Ті, кому не подобаються наводять у якості причини те, що це є виверження негативних емоцій, а мистецтво має бути просякнуте Божою енергією і допомагати людині жити. Як на мене, все, що впливає на людину, і є мистецтво. Після відвідання виставки відчуваєш зміни у стані свідомості. Це незабутнє відчуття.

Розмовляю з Світ-

ланою Тяпіною, яка працює у Центрі: «Дехто нарікає, що ви показуєте сюрреалістичні виставки, забуваючи про класику.» С.Т. — Дісно, доводилося чути таке. Але ми все ж таки Центр сучасного мистецтва, і якщо ви скучилися за Шишкіним, то вам краще сходити в Російський художній музей. Зараз у нас демонструється виставка «Уздовж кордонів». Вона цікава, але тяжка для сприйняття, якщо дуже довго там залишатися. Якби там не було, роботи Еккерта, Віолла, Торреза, створені в жанрі мультимедіа, інсталяції вражають, шокують. Частіше за все відвідувачів бентежить інсталяція - вираз почуттів художника, які він сам не спроможний трактувати. І відвідувачі часто-густо звертаються до нас з проханням пояснити, що саме хотів митець сказати тим чи іншим своїм твором.

К. — А які враження у відвідувачів від виставки? С.Т. — У людей більш літніх — різко негативне, як правило. Молоді в основному подобається. Інколи маститі художники питають: «Як таке можна показувати у Божому храмі?» Справді, місце вибране для Центру не досить вдало.

Олеся. — Кожен дуріє на свій лад. Якби дитя не тішилося, головне - аби не плакало (це про тих, хто створив ці твори Кор.).

К. — У такому разі ваші побажання авторам.

О. — Якщо у вас депресія, то звертайтеся до психотерапевта.

К. — На ваш погляд, потрібні такі виставки чи ні?

О. — Іноді під настрій цікаво на подібне дивитися, особливо коли хочеться в бруді порититися. Це на зразок того насильства, що показують на телебаченні: можливо, у людей є потре-

ба на це дивитися. Але це може мати і зворотний ефект — може з'явитися бажання робити аморальні речі.

К. — Раніше ви відвідували Центр сучасного мистецтва?

О. — Ні, це вперше.

К. — На наступні підете?

О. — Так.

Сергій. — Це суцільне божевілля. Проте воно щось зрушує в психиці людини й вириває нас з буденності.

К. — Ти говориш, що відбуваються зміни в психиці, неважливо в який бік?

С. — Так, тому що основне призначення мистецтва зробити таке зрушення, примусити людину щось відчувати, не важливо чи погане чи добре. Головне відчувати те, що автор творив, що він хотів цим щось показати. Це треба приймати, в іншому разі - це не мистецтво. У даному випадку виставка не залишила мене байдужим, тому це мистецтво.

«Спасибі за осінь» - сказала я Вам,
І Ви здивувались цим тихим словам.
Чого ж дивуватись?
Так пише поет:
Що осінь - не смутку,
а радості злет.
Так грає на лірі
свій музикант.
Ця осінь - прозора,
немов діамант.
«Спасибі за осінь» -
і слюзи, і сміх.
Коса розплелася
на плечах моїх,
І вниз покотилась
волося ріка,
І троянда з весільного
мого вінка
Підхоплена хвилею,
біла мов сніг,
Поволі спустилась
до наших до ніг -
В осіннього листя
рясний океан...
На площі безлюдній
сумує фонтан -
Не бачить тепер
тих закоханих пар,
Що звідси у мріях
злітали до хмар -
І тільки ми з Вами
до нього прийшли.
З'явившись йому
з золотої імлі,
«Спасибі за осінь» -
весільний вінок,
І спів музиканта,
й поета рядок,
Осіннього листя
рясний океан,
І площа безлюдна,
й мрійливий фонтан,
І ночі шалені,
коли не до сну,
Спасибі за осінь -
кохання весну.
7-08-1996

Над випуском працювали:

Наталія Кушнірецька
Наталія Науменко
Максим Саваневський
Ярослав Микуняк
Ростислав Павленко
Константин Рижков